

BORSSZEM JANKÓ

A RABLÓ.

132

General Donnerschwert. Himmelkreuzschockschwerenoth!.. Azt ami kedves Bocca lányunkat hogy sanyargatja az a bitang Kovácssevics Sztoján! Ugyan mit is szólsz neki, édes gyermekem?

Bocca. Azt, hogy: mio caro bandita!

Az oroszlán és a számár.

— Aesopi mese. —

VOLT egyszer egy folyó, hatalmas árja
Partján volt az oroszlának tanyája
Szomját az erős fejedelmi állat
Ebb' a folyóban oltá el, ha támadt.
S ha fáradtság ült ércz izeire,
Lemosta azt a folyó hűs vize.
Mondjuk ki, — nem halmozva szóra szót:
Neki teremte isten a folyót.

Lejebb, hol a folyó hatalmas árja
Meglássula s nádas mocsárra vála,
S nem ragyoga gyémántként tükre már:
Lakott a parton egy szegény számár.
Megtűrte őt az állatok királya
Szomszédnak, de az ő szívébe hála
Nem lelt talajt, hogy verne gyökeret.
Egyszer, a mikor álomnak ered
A víz ura, az oktalan csacsi
Igy kezd el nagy hangon ordítani:
»Enyém e viz, onnét a hol fakad
Addig, a hol a tengerbe szakad.
Mily szép tőlem, mily nagylelkű, nemes,
Hogy megtűröm, bár rá nem érdemes,
Azt a pimasz oroszánt ott a parton.
No, de pokolba is verem, azt tartom.
Ne zavarja a vizem!« Fölveré
E hang az alvót; most fölemelé
A nagy oroszán fejét és így szóla:
»Mit bögsz, folyópartom füles lakója?
A bátorsága, megrogyott inába
Csacsinknak abb' a pillanatba' szálla,
S így esdekelt: »Ó nagy úr, kegyelem!
Nem mondtam semmi rosszat, higgy nekem
Hanem csak csupa tiszteletből, látod, —
Az álmodhoz daloltam szerenádot.«

*

Azt kérditek: mi e mese morálja?
A csacsi az, az ebadta oláhja
A többit a bolond is kitalálja.

Apró hírek.

± **Ugy kell Romániának.** Ha nem kanászkodott volna, most nem köllene megjuhászodnia.]

* * *

≈ **Cordonnal** akarják lokalizálni a boccai zendülést. Persze úgy volna legjobb, ha a cordont a bokézer uraknak a nyakába lehetne vetni.

* * *

✠ **Nincsenek** tisztában az iránt, valjon hős-e, rabló-e az a Kovacevics Sztoján? Pedig azt könnyű megmagyarázni: ha 40 embere van, akkor uton álló; ha 400 az embere, akkor insurgents; ha 4000, akkor forradalmi tábornok; ha 40,000, akkor folszabadító hős.

* * *

* **Dianiska** tanárt, ki a zágrábi egyetemen a magyar nyelvet adja elő, germánizációval vádolják. Bár adna elő németül s vádolnák magyarizációval!

* * *

□ **A pinczerek** jutalmat tűztek ki a helyesírási legjobb étlapra. Luxus! Mit gondolunk mi vendégek néhány tollhibával? Csak krétahiba ne forduljon elő!

* * *

> **Kereskedelmi szakszótár.** Az akadémia a fin-ugor és szamojéd-vogul szótárakkal lévén elfoglalva, nem ér rá a magyar kereskedelmi szótár szerkesztésére. A kereskedők azonban, kik megunták a folytonos vádaskodást, elhatározzák, hogy január 1-től fogva könyveiket fin-ugor nyelven vezetik.

B. u. é. k.

E titokzatos négy betű alatt minden ember más-mást ért. A mi közeli ismerőseink például eképen értelmezik:

Tisza Kálmán: »Berczi ugyan élehetetlen kalefaktör!«

Andrássy Gyula: »Bismarck után én következem.«

Bismarck: »Burkus, ultramontán és konzervatív.«

Pulszky: »Bírálok ugatása ékesíti komédiámat.«

Istóczy: »Bezzeg ugrasztanálak én Kanaánba.«

Kossuth Lajos: »Baraccionei Utópiák élemedett kormányzója — barátilag üjjongunk: éljen Kossuth!«

Gambetta: »Berlint utólérjük könnyen.«

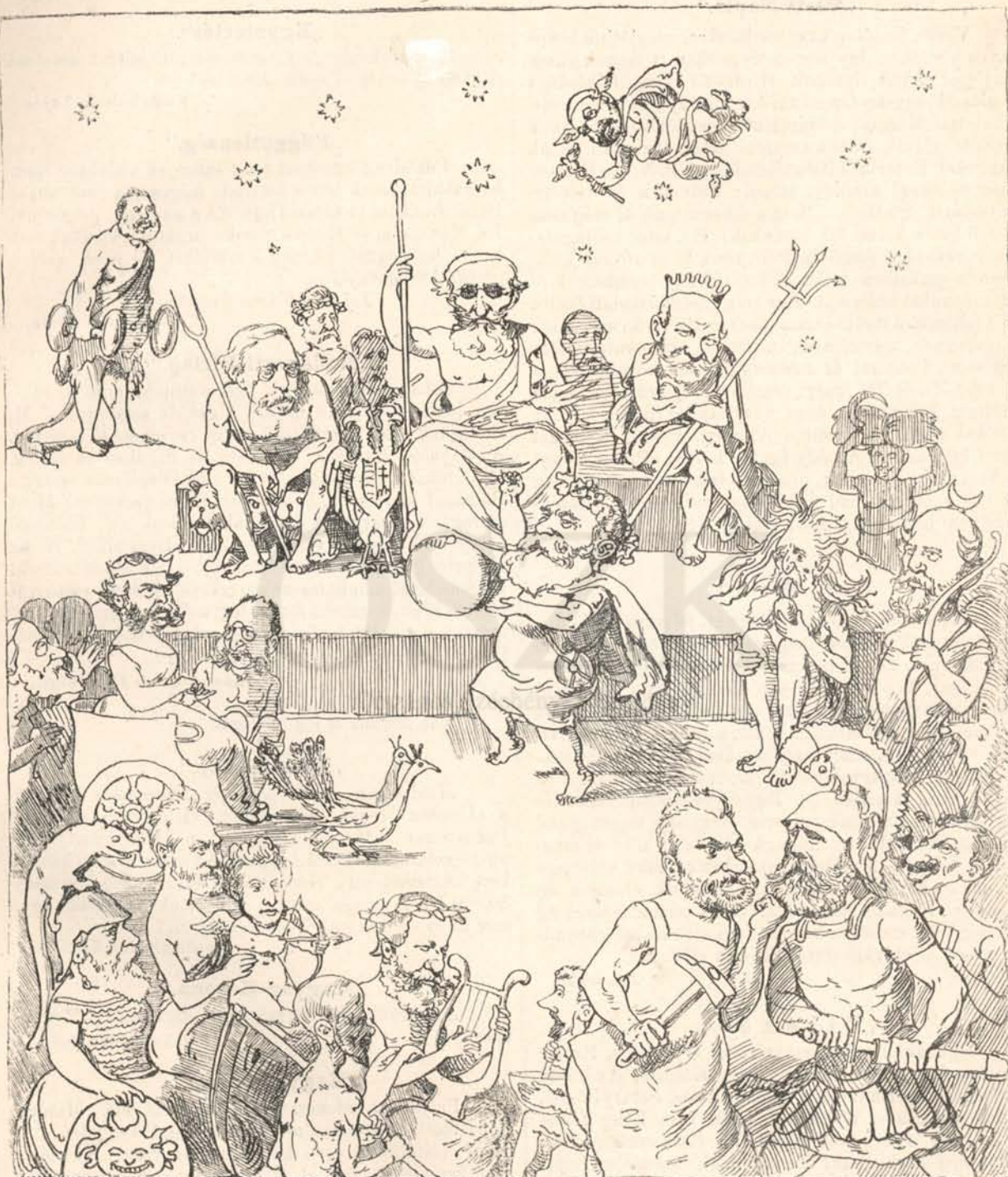
Liszt Ferencz: »Bogarak ugrándoznak éltés koponyámban.«

Torma Károly: »Budaquincumi uszupátorokat érdekesítően kikutrom.«

Blaháné: »Blaháné ur, Évva komornyik.«

Seiffensteiner Salamon: »Borsszem, ugy éljek, kacagatatsz!«

Borsszem Jankó: Boldog új évet kívánok!

MAGYAR OLYMPVS.

1970. évi 254. sz.

Előfizetési felhívások.

„Pesti Napló.“

Vissza tekintve nagy multunkra, meglátjuk benne fényes jövőnket. Így tesz a jó próféta. S lapunk mindannyiszor bevált ilyennek. Hirdetjük Tisza bukását, s meglássák, egyszer fog menni ő is. Bizonyítja ezt az 1881. év halottairól közölt visszatekintő jóvendülésünk. Súlyunk növelése végett, írónk amazoni falanxával környeztük magunkat. E szerint kétségtelen, hogy a P. N. nő. Emezen amazon sereg urhölgyi íróni: Jólanka és testvéri csillagtársa Stefánia. (Nem a főhercegnő, ki még csak a jövő évben keresi föl lapunkat.) E Castor csillagpárhoz harmadikul szegődik Polluxéna, ki az afrikai, különösen a piramisok táján előforduló napi eseményekről fogja lapunkat tudósítani. Egy szép oroszánviadalt épen a mult héten zárt levélbe számunkra, beporozván azt annak a fővenynek mustrájával, melyen a tengerentuli csata megesett. Politikai és nemzetgazdasági rovatainkat a Kemény Zs. és T^{ai} ismert országos czég örökösei fogják betölteni. Tárczáinkba, mint nagy laphoz illik, a legjobb váltókat adják be Beöthy, Abrányi, Porzó, melyeket legott ki is adunk. Acsády Ignác műve: »Promeszlényi és Szokványi Buzella«, új aerafolyamot megnyitni van hivatva a börzedelemi baissé-ély irodalomban. Szerencsére nem hausse-ú. Tessék előfizetni!

Ludváry Uriás.

„A H o n.“

»Lassan de biztosan« — ez a mi jelszavunk. Addig, míg valamiről egészen meg nem bizonyosodunk, nem veszünk s nem adunk tudomást. Külön drótjaink nincsenek az igaz, de a drót könnyen elszakadhat s egyébként is megbízhatatlan értesítéseket römithet hozzánk. Vannak azonban külön drótostótjaink, kik, miután gyalog beutazzák a világot, azt, a mit távol országokban saját szemükkel láttak: visszagyalogolván honunkba, nálunk, a mi hasábjainkon mondják el. Egy ilyen külön tudósító még tavaly indítottunk tengerre, megtudni, vajjon igaz-e az az egyéb lapokban szállongó hír, hogy a bécsi ringszínház leégett. Mihelyt visszaérkezik, ama szállongó hirt mi is közöljük, esetleg megczáfoljuk. »Lassan de biztosan«. Politikai magunktartását a miniszterelnökség szivességből szabályozhatván, régi szabadelvű irányunkon nincs mért változtatni. Tessék előfizetni!

Jomorkai.

„E l l e n ő r.“

Lapunknak cikkeket ígértek: Ó Felsége, Pauler Tivadar, Csemeghy Károly, Tisza Kálmán, Andrassy Gyula gr., Majláth György, Simor primás, Szláv József, Bismarck herczeg, Kalidaza, XIII. Leo, Láng Lajos lapvezérünk és még több nagy férfiú. Ezek csak ígértek; de hát még a kik irnak! Ez utóbbiak Csematoni Lajos (ki a napokban is egy peczérus cikket eresztett meg a budapesti veszettebes állapotok ellen.) Budha a mi várunk — Pest a mi hitünk. Reményünk a Nyirvána.

Ilyen nevekkal rendelkezve, bátran mondhatjuk: tessék előfizetni!

Hindu Arpa Dzsalma Szing.

„Egyetértés“.

Papiroskosár és papiros — ezzel bátran indulunk neki az új évnek. Tessék előfizetni!

Kosárbolszky Lajos.

„Függetlenség.“

Pöködve förmedünk fel a szennyes undokság ellen, ha galádságainak bűzös lehellete megcsapja enorrunkat. Belső munkám fő társai Didó. Ez a név egy program. Br. Edelsheim és Kozma Sándor uraktól is közlünk esetleg — ha megütik rajtunk a mértéket — apró, helyreigazító közleményeket.

Jaj az elő nem fizetőknek!

Vérhasavay Gyula.

„Budapesti Hirlap.“

Soha szellemesebbek nem voltunk, mint az újvében leszünk. Nemde uram? Ugyebár asszonyom? Mi csevegünk. Én is csevegek, te is csevegesz, ő is cseveg. A »Gyalog Huszár« is cseveg és Sipulusz is cseveg, sőt Orion is fog csevegni. De tán Don Diego nem cseveg? Bocsnat asszonyom, ő is cseveg. Ki ne csevegne? Mind csevegünk. Csevegnek külmunkatársaink is. Előfizető hölgyeknek esetleg völegényekkel kedveskedünk. Ki tiz előfizetőt gyűjt, díjtalanul megkapja egyik utolérhetlenül elegáns belső munkatársunk arczképét. Adunk ezenkívül esetleg kótát, czukorba főttest, legyezőt, sorsjegyet, bizsút, zsuzsút s egyéb kedves apróságokat s mind ezt díjtalanul. Erre már csak tetszik előfizetni?

Rácsukóssi és Csurókássi.

U. I.

Vas Borona is fog csevegni.

„Pesti Hirlap.“

Mind semmi, a mit más ígér. Naponként közöljük a »London News«, »Graphic«, »Illustration«, »Vie Parisienne«, »Monde Illustré«, s »Illustrerad Tidning« számunkra közlött képeit. Az aranyramák havonként küldetnek szét. Sorsjáték hetenként! Főnyeremény 50,000 frt. A nyerés minden előfizetőnkre legalább egyszer az évben rákerül. Tessék előfizetni!

Senemaszkich Kennedi.

„Magyar Korona.“

A ki ránk előfizet, megkapja díjtalanul a Mennyországot.

Kálmánka Józsi.

„Magyar Állam.“

Pulya szabadoncz, ki másra fizet elő. Minden előfizetőért naponként misét mondatunk s minden előfizető leszállított áron kap lourdesi vizet. Ki elő is fizet, bennünket meg el is olvas, azt a mártíromságot szenvedett szentek közé igttatjuk. Tessék előfizetni!

Lovagonkay Szt. Antal
lourdesi vizignátus.

A. S. S. C.

vagyis:

„Adria Steam Ship Company“.

magyarán:

„Adria gőzhajóközlekedési társaság“.

— Prospektus. —

Kossuth Lajos összes műveinek illusztrált kiadását tervezte Jókai Mór koszorú regényírónk s íme a vállalat első füzeté, mely a két szónak: »Tengerre magyar!« sikerült illusztrációját tartalmazza a magyar gőzhajóközlekedési társulat képében (Rajzolta Németh Imre jeles festőnk, metszette Beretvás derék heliograveurünk).

E társaság célja Magyarországot a világ végével egyenes uton kötni össze, és pedig eddigelé a következő vonalak vannak tervben:

1. **Bombatór** — *Bombay* (India.)
2. **Bástya-utca** — *Bastia* (Korziika fővárosa.)
3. **Dohány-utca** — *Tabago szigete* (Antillák.)
4. **Ferencváros** — *San Francisco* (Kalifornia.)
5. **Gránátos-utca** — *Uj Granada* (Dél-Amerika.)
6. **Geyza-utca** — *Geyzir forrás* (Izland.)
7. **Ilona-utca** — *Szent Helena szigete.*
8. **Marokkai-utca** — *Marokkó* (Afrika.)
9. **Promontor** — *Jóreménység promontoriuma.*
10. **Uri-utca.** — *Uri kanton a vierwaldstätti tengeren. Svájc.*

Kiki belátja, hogy ezen pontok közt a távolság nem nagy, sőt könnyű szerrel létesíteni lehet a közlekedést a svábhegyi »jó levegő«-vel is, a mi Buenos Ayres-t jelent, és az Örömvölgy-utczával, mely nem egyéb mint Valparaiso. Politikai célból igen hasznos lesz, külön vonalat vezetni még Caprerához (Kecske-méti utca), a római Palatinus halmához (Nádor-utca) és a san-stefanói béke színhelyére, az István-térre. A szerkesztőségeknek pedig érdekköbben áll, hogy a kanáriai szigetekhez is külön Canard-line létesíttessék, mely idővel pendantjává fejlődhetik a világhírű angol Cunard-line-nak. (Kiindulási pontul ajánljuk a Kácsa-utczát.)

A vízi közlekedés egyszerűsítésére az »Adria« nagy hatást gyakorolhat. Mily célszerű lesz például, ha vasárnaponként a vigadó kikötőjétől a Margit-szigetre »per Halifax« lehet majd menni, a mit most csak a korcsolyázó tehet, az is csak télen. Vagy pedig az »Európá«-tól az »Oriens«-be »via San José de los Querepes«.

Igen fontos vonal lesz az is, mely a Ferencz József-föld »Cap Pest«-jéhez vezet, s annak nagyszerű jégbányáit hozzáférhetővé teszi.

A transóperenciális gőzhajózás hazánk termékeinek váratlanlalt fog nyitni. Ha Nero meggyújtotta Rómát, Quarnero fel fogja perzsélni Triesztet.

Tójtjaink nem fognak többé panaszkodhatni a burgonya-betegség miatt, mert módjukban lesz helyette tengeri-betegséggel foglalkozni. Lyrikusaink ezentúl éjjel-nappal verhetik a kobzot, mert transatlantós költe-

ményeiket majd elszállítják az »Adria« terhes hajói a vadmemberekhez.

Se mellett a külföldi társaságok nem versenyezhetnek az »Adria«-val, mert ennek hajói budai keserűvízzel fogják füteni az üstöket, az pedig sokkal jobban hajt az édes víznél.

Eddig öt nagy gőzös áll készen, és pedig:

1. »Jókai«; kapitánya Janke Ottó; egyenesen regény-szállításra van berendezve.

2. »Liszt Ferenc«; kapitánya Rózsavölgyi; kizárólagosan liszt-kivitelre való, Beregszászy-féle 8 oktávós géppel.

3. »Drukk«; kapitánya Mokány Bertalan; csak »Drukk«-naptárak kivitelére. Igen jól vitorláz is, mert »Szellő«-je sohasem hiányzik.

4. »Prizma«; kapitánya Hapcezi Jónáthás; egyedül csak paprikát szállít lég- és szagmentes pléhdobozokban.

5. »Jordán«; kapitánya Istóczy Győző; kívándorlási hajó zsidók számára, Palasztinába jár és Zacherlporral fűtődik.

Az »Adria« székhelye Fiume, mely azonban általa mielőbb Adrianopellé fog változni.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Kisütöttem miért hordja Szilágyi Dezső stabilis miniszter kandidátus-professor ur olyan magasan a jupiteri fejét, ha reámeti Tiszaölő tekintetét: büszke rám, mert hát én vagyok az ő legrégibb tanítványa.

— »Jár uraságod Lechner óráira?« kérde minap tőlem egy süldő jogoncz. — »Hát fiatal barátom, én csak az órai előtt taposom az aszfaltot a Váci utcában.« — Megmagyarázta a félreértést: ő Lechner pro-

fesszort értette. »No, ha azt értette, akkor meg mit tudakolja tőlem?«

— Azóta se barátkozom, a Dudás Jani filozopterrel, a mióta a Szidonban nyilvánosan megdicsérte professzorát. Meg se bántam; környezetéről ítélék meg az embert. Szent, hogy az a »filok« még hírbe hozott volna.

— De már csakugyan szolid ember leszek. Tegnap a következő levelet adtam a postára: »Kedves atyám! Meguntam már a korhely életet, kerülni fogom a kávéházakat és vendéglőket. Ma reggel egy tisztességes családnál abonnáltam magamat a maga régi óhajtásához képest kosztára — még pedig 3 esz t e n d ö r e l! Küldjön tehát pósta fordultával ezer ötszáz forintot!«

— Amire azt írta az öregem hogy ha így haladok tovább, akkor nemcsak végzett jogász, de végzett földbirtokos is leszek.

Boldog új évet!*Titán Laci.*

Ismét egy év, új mámorokkal.
 És anyi bú és annyi bál,
 Eryniákkal s Ámorokkal! ...
 Jam ante portas kannibál.
 Élj hát tömeg, hogy megjavulhass,
 Lantom tüzén hullámba fulhass,
 S gyűljön benned szent ismeret:
 Bámulni a Titán nevet.

*Lengenádjalvay Kottlik
 Zirzabella.*

Bájbókoló, kecslebbenéses
 Szüzipirban égve orczikám:
 Üdvözlöm önt, honhölgyem édes,
 És önikét, ó honfikám!
 Ó legyen önikékre nézve
 Ez év bűbájkertté igézve,
 S a sors tüskéje irigyen
 Ne bökje, — igen, ó igen!

Kraxelhuber Tóbiás.

En izz tyívek eldeglamállni
 A hexdi gradulacziann:
 Tofáp fogok czüffillizállni
 A p. p. motyor nádziann,
 A jókász, ganász tyeregek,
 Aszt mind a féno étyo mek,
 Mikua tyívé év felderull:
 És nem beszell mind némedull!

Mokány Bercei.

Abezug te német! — Én beszéjlek!
 Fülelj rám édös magyarom:
 Lőgyenek jó hosszak az éjjelek —
 Így virul a virtus nagyjon.
 Vesszék adó, szőjjék az csöndes,
 Jordány fület pofonnal csöngess...
 Bár lassankint, de veszne ki.
 Szorri, fiam, Drukk! Püf neki!

Tojáss Dániel.

Az úly Esztendő bé köszöntve
 A maga Rendénn és Soránn:

Mélly elmélykedésekbe dönté
 A Hóhenhámi tudomány.
 Vally' bé tellik-é, bár kívánom,
 Hogy kétszer arassunk egy nyáron
 S hogy a Juh öröző ebek
 Szintén Bürgéket ellyenek?!

Vöröshegyi Dávid.

Mondtam az ischpány vén fejének,
 Hogy nincs abból semi haszon,
 Ha mindig változzák az évek
 A nagy nemesi birtokon.
 Agyon gratuliroznak engem,
 Hogy kicsalják a drága penzem.
 Lám, én nekem nem kell douceur...
 Boldog új év! Je suis l'honneur!

Monocles.

Az ős családi fá im újrrá
 Egy évvel idősebb leve;
 Ez öntudát áltál felfújvá
 Dágád Monocles kebele.
 Én, ki a sporrt s tiptopnák élek,
 Láteiner volkkál nem beszélek;
 High life, ott élek where you are.
 'tsch dir a schen's, glüxela neia
 Jahr!

Börzevici.

A játszi szó szójátszi élczebe,
Kötött beszédben nem simul;
Az elmés prózának pengése
Kedves nekem mondhatlanul.
Ez évben is zen- és festészet,
Szobrászat, színészet s költészet
Virágzand in meunem Salajn
Mint *poty-pouri*!..
(*Würlüch, söhr feun!*)

Seiffensteiner Salamon.

Kivánam sok jó én is néked,
Tisztelt keresztény pöblikom:
Ne szórd ki küngyelmön a pénzed,
Mert majd percentre ád a Kohn.
Sak ógy, ha rászoról a szítja,
Lesz ozsorás az izralitja —
S ki magán külcsönnel segít,
Az lesz mindég antisemit.

Bukovay Absentius.

A hány zálogház Budapestén,
A hány az én absentiam,

A hány flórt a blatton kerestem,
A hány vizsgán már megbukám,
A hány stószit zikerre csindólok,
A hány balekot megpumpálok,
A hány napot koplal a bölcs-
Ész, — ég ránk annyi jókat
tölts!

*

Vérhasoray.

Enfenségem kothurnusának
Szennymegvető magaslátán,
Keggyel intek a rongy világnak
Üdvöt az új év hajnalán.
Botrány őlő erénykedésem
Ez évben is leend a résen.
Mert élek én, fölverve port,
E porból. — Didó szuch, a port!

*

**Suttyomberki
és Kaiserschmarn.**

Diurnum s hallgatás aranyja,
Benned terem, ó parlament!
Cserben ez intézményt ne hagyja
Szivünk, — legyen előtte szent.
Taafe — Tisza addig a meddig
Csak el kormányoz, úgy mint eddig
Mi nélkülünk is. Igaz a...
Pista, Stefi — pakolj, — haza!

*

Blau Kóbi.

Dakterlében, megin püröm van.
Püröljön ün be az eget;
Adjon be elene; de jorsan,
Kártérítési kereset!
Mit jót az ó-ban elmolasztott,
Az új évben adjon meg aztot:
Kérjen ün jors itéletet,
De ne kérjen elüleget.

*

Vigyázó Laczi.

Tedvesz Fojdó bácsi! Tivánót
Az új évle szot jót nadon!
A publitumnat ész madánat —
Sz ezt isz idején fodadom:
Jó leszet, nem isz fodot szilni,
Tudósz baczit ti fodot ilni —
Hisz töszütü annyi a czaczi!
Majadot: Vigyázó Laczi.

*

Borsszem Jankó.

Miként hadamnak fővezéri,
Én is elejbéd rukkolok
Ó publikum! Kegyed kikéri
A »Borsszemzők« és »drukkolók«
Sok győzedelmet nyert csapatja,
Mely lelkesülten hangoztatja:
A magyaroknak istene
Ez évet jókkal hintse be!

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

A kölpületikában dominálja a Dunokérdés; a belpületikában a Tiszakérdés. A vége lesz az, hoid megmaradja nekünk a Duno is, meg a Tisza is.

Senki se nem fogja kitonálni, hoid ki volta első asztrák-magyar küvet Bukarestbe. Bizemosan a Szent Pál, mer ez hagyta ott legelűször az oláh orakat.

Nem is sadálkozok, hoid asztrákok dőhösek ránk a a kartell végett, amit Fiume miata kötötünk déli vasottal. Kartelt veszik mindenütt ki hívásnak.

Jegyeztem egy »Adria« akezia. Kérdezik tülem: »Solomon, nem féled magodot, hogy majd rozsol jársz?« Mandom rá: »Mboh! éntülem az ősök átjalogolták a tengert és nem türtént semi kár, hát én csak nem fogok belefoladni edj »Adria« akeziába?

„Rovás“.

Tisztelt szerkesztőség!

Felfogtuk a korszellemet. Beláttuk, hogy a csöndes, hü, erőnyes kutyákra még az ember se néz. Elhátároztuk tehát, hogy peczérduabbak leszünk Csernátónynál, förmedvényesebbek Vérhasavaynál és harapósbabb Német Berczinél.

Tessék azt mondani, hogy:

»Isten veled, te hűtelen barát

Ki veszett ebként szívem megmarád«

az nekünk pomádé.

A forradalmi bizottság nevében

Didó
elnök

Szellő
jegyző

Diplomácia.

Kalakaua király a „jesche Léninek.“

Bécs (Ronacher.)

Egészségben megérkeztem. És te kicsikém hogy érzed magadat?

A te kis muczi monarchád

Kalakaua Dávid király.

Törvényjavaslat

a sárosmegyei kivándorlás megszüntetésére.

— Beadja B. J. —

Egyetlen §.

Minden sárosmegyei lakosnak 3000 forint évi járadék biztosittatik.

Töredékek Vérhasavay naplójából.

Decz. 19.

... Erkölcstisztító enlényem francia kiadása, Rochefort, fölmentve! Didó springen! A tuniszi gaz üzelmek szennyes levében magát szerezcsenyre mosó Roustan tönkre téve. Ez tetszik nekem. Vive la république! Ő bebizonyítja, hogy tisztakezü és böcsületes — mégis őt itélték el. Így jó. Fölvirrad a mi napunk. Didó, nok einmál springen!

Decz. 20.

... Fölháborodásom megvetésének lesújtó pökésőt röpitém ma ki enmagamból. Konkurensem a k a d t!!! Válnék őt akasztófává e három fölkiáltó jel. Egy bizonyos Schwarcz Mór szerkeszt egy bizonyos »Mátyás király« című lapot, mely botránylelethen és peczérduasságban túlszárnyalja a »Függetlenség«-et. Gyalázat! És a főügyési körök megkozmásodott lelkiismeretének rendörkémi szálakból szőtt pokróczisága megengedi, hogy kon — plane kohnkurensem legyen! Didó putz im!

Decz. 21.

... A főügyési körök büzhödt mocsarának hydrafeje, nyílt kérdést intézve hozzám, lefőzte enméltóságomat, enlapom rovatában. Kellemetlen, de felelek neki valamit. Összeszidjam? Kevés. Meg fogom dicsérni. Didó, sên aufwarten!

Decz. 22.

... Kozmát endicséretem nyügöző súlya ágyba dönté. Megbetegedett, miután megdicsértem. Legközelebb megveregetem a vállát, amibe bele hal. De azt is írja, hogy konkurensem ellen sorompóba lép. Mégis csak fölvirradt az én napom. Didó, wieder springen!

Börzeviczy W. M. élezei.

Je vous gratouille! — Ő is azt felelte rá, hogy: »he he!« (Zwei Väter und ein Schlag!)

— Nagyban rebesgetik, hogy K. báró elveszi B. kisasszonyt. Nem szeretem hogyha ilyen miniszterkombinációba vonnak engemet. Kijelentem, hogy a kereskedelmi tárczának nem a schwiegerpapája, hanem ura szeretnék lenni. (Önörgüsch und feun!)

— Szegény ráczok! A patriarkát nem hagyták helybe, ha nem őket ugyancsak helybenhagyták! (Nor ü so!)

Mig »Nap s Hold« tündöklök a népszínháznak egén, haj!
Addig a nemzetnek egy kicsi Csillag elég!

A népszínházban most kezdenek »A pünkösdi rózsá« próbáihoz, miután »A karácsonyfát« szeptemberben adták.

SODABOGARAK.

Bpest Deczember 3 1881

Tisztelet Ágáy Ur! *)

Betses lapja mai számában mintha egyenest én küldtem volna be, nevem aláírásával nyilatkozatot közöl; E' közlés célja rettenetes stilusomat és rozsz orthographiámat guny tárgyává tenni. — Hat esztendei képviselőségem óta többször szolgáltam eszközül és célzáblául gunyjainak, de megvallom már meguntam azokat: Azzal nem törődöm ha politikai szereplésem a saját módja szerint ostorozza, az az ön dolga, de azt, hogy rendszeres gunyalakká tegyen, a mint már ezt önnek élőszóval is megmondtam eltűnni nem fogom. — Azért tudomásvétel végett saját érdekében figyelmeztetem hogy ha nem akarja azt hogy más elégtétel hiányában olyat vegyek, mely önnek nehezen tetszenék; felkérem a további nyilatkozatoktól megkímélni sziveskedjék.

Tisztelettel

Szalay Imre
országgy. képviselő.

— A Magyar-uteza egy bolt ajtajáról.

Ezen üzlet szemközt létezik.

*) Nyilván apokryph, mert a levél a nyelvtani szabályoknak megfelelően szóírási helyes. A szerk.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Familias. Kedves elégtételünkre szolgált az elismerés. A cartellről nincs tudomásunk. Minden esetre ezek is azok sorába tartoznak, akiknek ismeretes jelszava a: »cartel est mon plaisir!« — Szpkth. Sok erőlködés, kevés erő. — H. B. Tartalmas a küldemény. — Bgnt. Így, bárha ügyes is, nem közölhet. Az efféle be kell csusztatni. Teszünk kísérletet. — J. Használjuk, de csak granum salis. — »Granát almák«. A minden oláhok ezárja már alább adja. Az »importált potentátá« egyébkint abban a kellemes helyzetben van, hogy ha őt ütjük, ép úgy megérzi Bratiano, mint a hogy megérzi ő fge, ha Bratiano őt üt. Hogy egyiknek se legyen ránk panasza, ütjük mind a kettőt. — Bthy. A Krxelopolisban töltött ünnepektől méltán megvárhatjuk, hogy megtelik a régi vena friss erővel. Amid negunk onan hosz mek, asz lesz csak a p. p. — P. S. Ön nem licitálja tul az adómenek magyar Columbusát. Félő, hogy szavunknál fognak. Remegve közöljük. — Kb. grf. Diszes darabok. — Drzs. Hogy a Pulszky papa »Felsülésséből«, hozzá adván a magáét, immáron »kétzersült« lett: ezzel az élcczel már megelőzték őnt, s így a nógádiak épülésére csak itt közöljük:

»Felsüléssé« fölsült. És ezt keveselled,
És újra felsültél. Kész így kétszersülted.

Álmos. Elmés. De hosszas magyarázat kellene hozzá, a kommentált élezeinek pedig mindjárt hegye török. — Példagágos. Mekkora tömeg! De mert sok benne a jó, igyekeznék megmenteni. Hogy Januárius de Voda, az új próféta, zsidóbból keresztény szentté kanonizáltassék: arra gondje lesz a »B. J.« kollégiumának. — Tr. Gy. Még egy ilyen merénylet s közleményét kiadjuk. Csakhogy a »Sodabogarak« rovatában. — Czeglédi. Nem hisszük, hogy önnél elmésőbb ember ne akadna abban a derék magyar városban. — P. D. Keserű panaszokkal megrakodott levelünk egy időben érkezik a jelenvaló számmal. — Sz. P. Már ön eltalálta az akadémiai tónust. Kettejét itt fogtuk. — Lugosi bakter. Amióta a »Nyelvőr« annyi dicsőséget szerzett a bakteroknak: dehogy derogál velők szóba állanunk. Az első kérdésre, Cs. B. miért köti össze az a névelőt az utána következő fő- vagy melléknévvel? — erről feleljen a korrektor. De hogy összeköti a mi-vel, arról már felel maga. Használja az igaz; de csak ott, a hol különbség végett teszi. Ami = das, was. A mi = der, die, das unsere. Példa: »ne fújjad, ami nem éget; ez a mi tanácsunk.« Az akadémiát respektáljuk, de sem nyelvtana, sem szótára nem olyan, hogy kritika nélkül kövessük. Erre nézve nyelvbakter kollégájának fényes polemijája adott bátorságot azoknak, akiknek megvan a hozzá való fegyverük is. A fél rendszabályok megkárosítják az ilyen nagytehető és nagytekinetű társaság hitelét is. Hogy csak egyet említsünk: a fonetikus hatásnak engedményt csinál a rozsz-ban, hogy rozsszul használhassák, míg a boszant, egy, megy, stb. szóktól, melyeket szintén kettőzve hangoztatunk, természetesen konzervativ-musa megvonja ezt a kedvezést. De hát, nem írhatunk e szűkre mért rovatban értekezést felettük. A mondottak meggyőzhetők. Ami meg azt a kérdését illeti, valjon mi annak a »magyaros dallam« kőrösi lány nótájának a rhytmusát mért tartjuk tótosnak: már arra le nem kóthatjuk a választ. De amint kopik most országzerte a magyarosság az írásban, ugy kopik a zenében is. Aki ezeket az olasz áriákba ójtott beteg csárdásokokat s a felsarkantyuzott oláh és tót dalokból szűrt újabb nótákat magyaroknak érzi és vallja: azt itt s oly fogyatékos eszközzel, mint amilyen az egyszerű tagadás bizonyítás nélkül, más hitre, magyarosabb izlésre téríteni nem fojuk. Erről külön szintén disszertációt lehetne írni s így jó lesz befejezni ezt a megnyult »rövid üzenetet.« — Panta. Irdemes zutógya tebinek. Gyn. — H. S. Zirzabelánkat mélyen meghatotta az eset. A hölgyeknek himet is fog varni róla. — Diaconus. Jó. De a jónak nagy ellensége a jobb; ezt pedig ebben az ujévi számban közöljük. Am ez ne csüggeszse. Helyes nyomon jár. A kéziratot visszaadhatjuk. Az apróságokból néhány beválik. — Több kéziratról a jövő számban.

A DOKTOROK.

Öreg doktor. Magyar Miskához megy, fiatal kolléga ur? Jó. De arra barátságosan figyelmeztetem, hogy csak úgy menjen be, ha gyógyítási szándékkal jön. Mert gyógyítani valót hagytam eleget, de elvinni valót édes keveset.